

Normalment, l'anàlisi dels símptomes perifèrics de les conductes ciutadanes sol resultar més revelador que l'estudi directe de la problemàtica concreta que interessa abordar. Per exemple, quan ens enfrontem a la pregunta: què fem amb la Cultura?, primer, hauríem de plantejar-nos què ha significat fins ara aquest concepte arreu, tenint, com semblava tenir, tot un contingut hereu de la mentalitat il·lustrada i, per tant, susceptible de revisió i segon, repensar quin és el camp semàntic que actualment pertoca ocupar.

Tradicionalment, hem cregut que el saber rigorós anava parell als condicionaments ideològics de cada època, fonamentalment, perquè els arguments del saber anaven dirigits a uns receptors que pretenien ser protagonistes del seu temps i eren capaços, per credibilitat, de cristal·litzar el Coneixement. Així era possible mantenir una relació permanent entre els aparells de comunicació i els homes perquè, davant qualsevol teoria o problema científic nous, els individus, automàticament, es podien convertir en partidaris, adversaris o neutrals. Exercien, per tant, una de les qualitats humanes més creatives i progressistes: El Judici Crític.

Cultura o hàbits socials?

Ana Fernández Álvarez

Un judici crític que brotava de la reflexió sobre com passen les coses i els fets, és a dir, del *saber què*, no tant com del *saber com*. Actitud, la primera, que esdevé gènesi científica del raonament com a actitud vital, enfront de la segona, que es limita a convertir-nos, avui dia, en simples usuaris de la tecnologia com a única i definitiva conducta social sistematitzada.

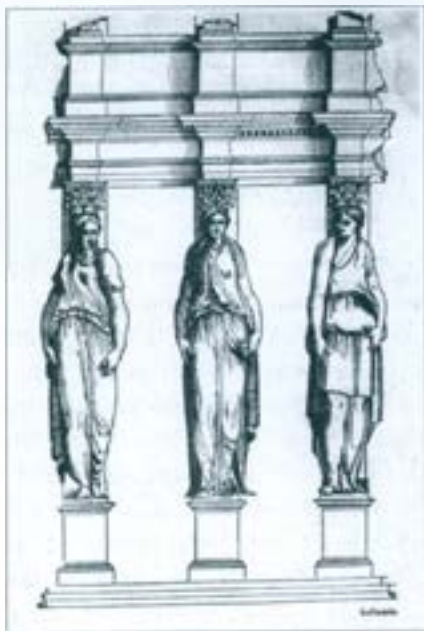
Fins ara, quins han estat els agents dinamitzadors de tot això? A l'Europa il·lustrada van ser, fonamentalment, els institucionals, els laics o els religiosos, així com certs sectors de la societat civil. Actualment, resulten ser únicament les entitats financeres o les neo-oligarquies comercials, que, indefectiblement, per la seva premeditada naturalesa innòcua, acaben anorreant qualsevol estil o mètode ètic cultural.

Avui dia, quan ja no podem parlar del binomi cultura/ideologia, sinó de consum/cultura, els símptomes de vulgarització de les conductes són els que es constitueixen com els millors factors que ajuden a definir la situació acultural en la que ens veiem immersos. Estem davant una situació que tendeix a l'amalgama dels condicionants sociològics juntament amb la banalitat de les creences, una situació, a més, que emet missatges comptant amb la convencional i pactada passivitat dels receptors. Aquests acaben per fixar les tendències d'opinió i, simplement, caracteritzen

Ben-Net
CENTRE DE NETEGES, S.A.
TEL. 93 723 72 00 - FAX 93 723 35 47
SABADELL

RADIO
GRU
DIGITAL • MÚSICA • VIDEO
ELECTRODOMESTICS - INFORMATICA

eurojet
VIATGES
Passeig de la Plaça Major, 48 • SABADELL
Tel. 93 726 78 33 (4 línies)
TERRASSA • BARCELONA
HOSPITALET • TARRAGONA

l'efimer com a dada i argument, de tal manera que la diferència entre informació i argumentació deixa d'existir.

Està apareixent el *declassisme informatiu*, el que jo anomeno *Cultura Grans Magatzems*, que degrada les posicions ideològiques i fa òptima la banalitat com a gènesi de l'Acultura, el pecat capital de la modernitat, *La Golafreria del caos*, un simple conglomerat de desordre i de bombardeig informatiu que fa impossible el judici crític.

Com es concreta tot això en el cas sabadellenc? Fonamentalment en un esquitxat de símptomes que, a voltes, semblen no tenir ni un origen, ni una causa comuns. Ara bé, és evident que a Sabadell són els agents citats anteriorment, els financers i els comercials, qui possibiliten en exclusiva la materialització pública de la cultura, una espècie de basar on, sota paràmetres publicitaris, es pidola per espurnes de subvencions pro alguna causa cultural.

Un altre símptoma és el reconegut vassallatge, sota els paràmetres d'un

comportament mesquí d'inferioritat assumida, per part dels estudiosos i de les entitats relacionades amb el món de la recerca històrica, a les institucions universitàries perifèriques com a pretesa garantia que els allunyi del que els podria qualificar de "localistes".

Poc a poc, s'està donant un palès segrest de les entitats culturals civils per part dels agents institucionals, verbigràcia la cristallització endèmica de les subvencions dissenyades i concedides sota una política d'optimització dels criteris publicitaris possibilistes, en comptes d'una consideració de criteris qualitatius.

A Sabadell, també vivim oblidant una de les necessitats més prementòries que el món cultural actual té. Per exemple, no hi ha plantejaments seriosos per a cobrir el buit que algunes relacions culturals entre l'àmbit privat i el públic demanen, ja que ningú es planteja, si més no com a projecte, la creació d'un arbitratge jurídic que faciliti l'aparició d'un marc estatuari que empari la credibilitat subvencionadora o, com és el cas concret que tots podem recordar, els forns de cal Bolsós, arbitri la relació entre una iniciativa privada i una pública, al cap i a la fi, en el cas citat, l'acció proposada per part del particular es caracteritzava per un alt rendiment d'utilitat pública, que minimitzava el que poguessin ser els possibles beneficis privats.

Tampoc, a ningú se li escapa que hi ha una manca d'autoritat reconeguda en tots els camps culturals i que, indefectiblement, això deriva cap a una actitud escèptica que impregna no sols la pròpia tribu d'intel·lectuals locals, sinó també l'opinió pública en general. Per tant, es troben a faltar unes bases sòlides, sistemàtiques i

rigoroses a l'hora de generar opinió pública, ja que els intents ingenus de crear fòrums, manifestos o plataformes s'han convertit, davant els ulls dels ciutadans, en un mer pretext sòcio-festiu de relació, una mena de *Trivial Pursuit polític*, que substitueix la veritable veu del discurs cognoscitiu per la del míting.

I quines conseqüències es deriven de tot això? Entre d'altres, la desaparició gradual d'entitats culturals de facto; la valoració merament nominativa i quantitativa de les accions culturals sobre la qualitat de contingut d'aquestes; el vassallatge de les aspiracions culturals a les institucions, per tant la desertificació dels aspectes creatius i, per acabar, l'obsessió pel dinamitzar els valors lúdics com a substituïtoris dels aspectes formatius, per tant, la conversió de la Cultura en Entelèquia.

JOIERIA SENSERRICH

de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882

Sant Quirze, 17 • Tel. 93 725 75 96
08201 SABADELL

JJA COMERCIAL ALEMANY

CENTRE DE JARDINERIA,
AGRICULTURA I FORESTAL
Tallers i serveis postvenda

Ctra. Barcelona, 22-26
Tel. 93 725 63 95
SABADELL

Interiors

"tot un estil"

MOBLE DISSENY
I DECORACIÓ

Sant Cugat, 11 - SABADELL